

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Václava Novotného a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **T. V.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, o udělení azylu, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 24. 5. 2005, č. j. 55 Az 122/2004 – 59,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozsudkem Krajský soud v Brně zamítl žalobu žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 4. 2004, č. j. OAM-928/VL-10-ZA09-2004, kterým žalovaný žalobci neudělil azyl pro nesplnění podmínek uvedených v § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zák. č. 325/1999 Sb. o azylu a uvedl, že na cizince se nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

Proti rozsudku Krajského soudu v Brně žalobce podal kasační stížnost, ve které navrhoval zrušit výše uvedený rozsudek a přiznat odkladný účinek podané kasační stížnosti. Současně žalobce požádal o ustanovení advokáta, o osvobození od soudních poplatků a ustanovení tlumočníka do ruského jazyka.

Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal, zda kasační stížnost byla podána včas. Podle ust. § 106 odst. 2 s. ř. s. kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí.

V řízení před Krajským soudem v Brně byl žalobce zastoupen advokátem Mgr. Antonínem Zralým, ustanoveným jemu Krajským soudem v Brně usnesením ze dne 28. 7. 2004, č. j. 55 Az 122/2004 - 23. Napadený rozsudek krajský soud doručil žalobci, resp. jeho právnímu zástupci dne 30. 6. 2005.

Podle obsahu předloženého spisu podal žalobce kasační stížnost proti výše uvedenému rozsudku osobně dne 28. 7. 2005.

Dle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout.

Dle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek.

Dle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Lhůtou se rozumí časový úsek, vymezený počátkem a koncem, přičemž pro lhůty určené dle týdnů platí pro jejich počítání následující pravidla. Počátek lhůty, určené podle týdnů, je dán dnem, který následuje po události, jež je rozhodující pro její počátek. Konec lhůty, určené dle týdnů připadá na den, jež se pojmenováním shoduje se dnem, na který připadla skutečnost, od níž se lhůta počítá.

O doručení rozsudku krajského soudu žalobci Nejvyššímu správnímu soudu nevznikají žádné pochybnosti. Tento rozsudek byl, jak již bylo výše uvedeno, doručen právnímu zástupci žalobce dne 30. 6. 2005. Napadený rozsudek obsahoval také správné poučení o tom, že je proti němu možno podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím Krajského soudu v Brně k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Dnem určujícím počátek běhu lhůty ve smyslu § 40 odst. 1 s. ř. s. byl den doručení písemného vyhotovení rozsudku krajského soudu žalobci, resp. jeho právnímu zástupci – tj. čtvrtek 30. 6. 2005. Ve smyslu § 40 odst. 1 s. ř. s. den následující po dni doručení je považován za první den běhu dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti ve smyslu § 106 odst. 2 s. ř. s. Konec lhůty pro podání kasační stížnosti ve smyslu ust. § 40 odst. 2 s. ř. s. pak v návaznosti na výše uvedené připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval se dnem určujícím počátek běhu lhůty – tj. dnem doručení, a to na čtvrtek 14. 7. 2005.

Ve smyslu ustanovení § 106 odst. 2 a § 40 s. ř. s. tak posledním dnem pro podání kasační stížnosti, tj. pro předání této stížnosti soudu nebo její zaslání prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence anebo předání orgánu, který má povinnost ji doručit, byl v daném případě čtvrtek 14. 7. 2005. Podle obsahu předloženého spisu podal však žalobce kasační stížnost proti výše uvedenému rozsudku osobně až dne 28. 7. 2005. Byla-li kasační stížnost podána tohoto dne, byla podána po uplynutí zákonem stanovené lhůty.

Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že předmětná kasační stížnost byla podána zjevně opožděně a jako takovou mu nezbylo, než ji podle § 46 odst. 1 písm. b) a § 120 s. ř. s. odmítnout.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s., podle kterých nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. září 2005

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu